

เป้าหมายที่ 12 : รับผิดชอบต่อผู้บริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน
 เพื่อให้เกิดการบริโภคและรูปแบบการผลิตอย่างยั่งยืน

สิ่งที่เกิดขึ้นใน**ปัจจุบัน** ประกอบด้วย...

-

ในแต่ละปีมีการทิ้งเศษอาหารกว่า 1.3 พันล้านตัน ถูกทิ้งให้เน่าเปื่อย ซึ่งคิดเป็นมูลค่าประมาณ 1 ล้านล้านดอลลาร์
-

ร้อยละ 29 ของการใช้พลังงานในครัวเรือนทั่วโลก และจะผลิต CO₂ ถึงร้อยละ 21 ซึ่งหากเปลี่ยนมาใช้หลอดประหยัดพลังงาน จะสามารถประหยัดได้ถึง 120 พันล้านดอลลาร์ต่อปี
-

ในปีค.ศ. 2050 หากประชากรทั่วโลกมีอัตราเพิ่มสูงขึ้นถึง 9.6 พันล้านคน อาจต้องใช้ปริมาณทรัพยากรสำหรับการดำรงชีวิตเท่ากับปริมาณทรัพยากรของโลกถึง 3 เท่า
-

ปริมาณน้ำดื่มทั่วโลกมีไม่ถึงร้อยละ 3 ซึ่งร้อยละ 2.5 นั้นอยู่ในขั้วโลกและธารน้ำแข็ง

ถ้า**เปลี่ยนแปลงรูปแบบการผลิตและการบริโภค** ประโยชน์ที่จะได้รับมีอะไรบ้าง??

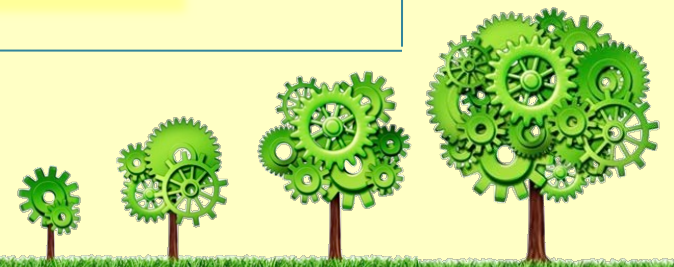
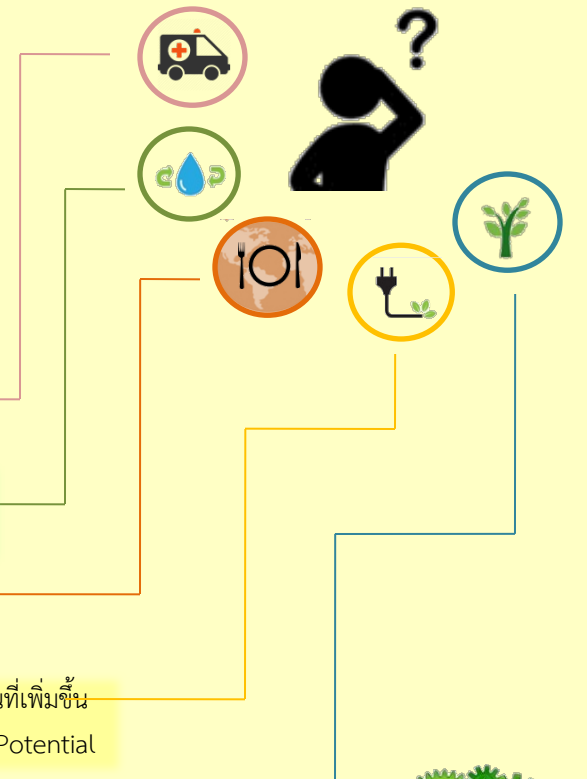
- ประชากรที่ทำงานอยู่ในด้านการจัดการของเสียในภาคส่วนต่างๆ จำนวน 15-20 ล้านคนทั่วโลก จะมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

มีทรัพยากรน้ำเพิ่มขึ้นและเพียงพอต่อความต้องการด้านอุปโภคและบริโภค จากการลดปริมาณการใช้น้ำในกระบวนการจัดการของเสีย

หากสามารถลดเศษอาหารในแต่ละปีลงได้ จะทำให้มีอาหารเพียงพอต่อความต้องการด้านอาหารทั่วโลก และเกิดเป็นความมั่นคงทางอาหารของโลก

มีการส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาดเพิ่มขึ้นภายใต้การพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน เกิดการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น ในตำแหน่งของ Waste and Resource Management ซึ่งส่งผลให้เกิด Circular Economy Job Potential

การเปลี่ยนพฤติกรรมมาใช้สิ่งของหรือเครื่องใช้ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการลดปริมาณการทิ้งเศษอาหาร มีส่วนช่วยในการลดปริมาณการผลิต CO₂ สู่อากาศ การเกิดการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ อาทิ ดิน น้ำ อากาศ ได้อย่างยั่งยืน

อ้างอิงจาก : <http://www.un.org/sustainabledevelopment/takeaction>